

*vibrálni, s ha feszült vagy, szikrázni kezd;
mint akit vad papok kifüstölnek.
(Früstökölésre készülődnek?)
Ám amint visszakapod a fejed,
ellenkezőleg, gégecsövet sejtet*

*a temérdek szelvény, s a lyuk, amely
nem látszik, de talán igen, a foltja,
hernyó is lehet, majd még megfojtja,
bisz a hernyó hasonlít a kígyóra,
csak annál szőrösebb – egy rühes kutya.
S a bőre rózsaszín, akár a torka.*

Ők azok

*Úgy van, űk. Az ágaskodó, mindig
lábujjhegyen járók, hogy lenyúlják,
ami téged illetve meg, részletek
a szomszédokból, mert kétség nem fér
hozzá, hogy nyúlánkak is, a pingvinekhez,
jobban mondva, a pigmeusokhoz
képest, gúlában állnak, mint a piro...
a piramisok, és nem restek rész...
részleteibe hatolni egész hegy-
vidékeknek, s letelepülni, ahol
forgathatják tovább a szomszédokat.
(A pirotechnika kezdetleges.)
S akkor bekopognak hozzád és friss
fánkkal kínálnak. Tréfásak. Azt mondják,
„Megkínálhatjuk a fánkból?” (A nyúlánk
közben átleskel a vállad fölött,
mi bújhat meg nálad odabent?) Majd
köszönettel visszaadják létrádat,
melyet a kocsidról leemeltek.*

NAGY KATA

Rontáslevétel

*Nézz szembe az éggel.
A parti házba lépünk, amiről hiányzik a földém.*

*A Hold a horizonton már csak egy ígéret,
de szürke ingedre most telepszik egy sáska,*

és imába foglal.

*A vert falból gyökereket tépek,
és üveggyöngyöt rejtek a helyükre
hála gyanánt.*

*Inkább újra veled
nézek szembe. Látom, kiittad a zaccot,
amiből jósolni akartam,
a napfény már nyolc perce megérkezett a Földre,
és ömlik végig rajtad.*

*A padló gizgaza
állítja, nekünk itt valamire esküdnünk kellene.*

inged
idegen
le hull

szoknyám
idegen
le hull

*talpig meztelenek
vagyunk.*

Sár, dagadj meg!

Víz, légy keserű!

Vér, feketülj!

*Egy feltámasztott szokás szerint
háromszor egymásra olvassuk
neveinket,
és a termékeny torkolat hűségére gondolunk,
amellyel a tengerhez tér.*

Hosszú út munkából haza

*Ebben a szemmel megvert
kertben a látható sugarak
elbizonytalanítanak, a láthatatlanok roncsolják*

*a bőröm, amit úgy szeretsz.
Gyúlékony a légtér, és
egy izolált vezető mindjárt
átlépi a küszöbhatárt.*

*Vagy, mintha lassan ölő mérge szivárogná közeli kútból,
és az otthon kilincse rázna meg.
Haza akartam,
hazajutni végül – nézni, ahogy ejakulálsz a sötétben.
Borostyánkőálmomban alvadni együtt addig,
amíg szemben a daru égitest lesz.*

ZALA ESZTER

Boncolás a kőpadon

*Abból is látszott, milyen élettelen volt,
hogy a hirtelen kapott szerelem rögtön átfolyt rajta,
bele egy másik, gondosan őrzött vázába,
ahol a poros krizantémok egymás után hervadtak el.
A konditerem kék fényét bámulva sírt,
rémülten attól, hogy ez csak párhuzam,
ő pedig kísérlet.*

Hajnali vonatindulás

*Egyszer odament egy hajléktalanhoz, mert az
reggeli ébresztést kért, mint egy hotelben szokás.
Hazudnék, ha azt mondanám, szép vagy,
mert önző módon abba szerettem bele,
ahogyan nem mersz hozzámérni.*

Szemét

*A test hajszálrepedésein átszivárog a kétség.
Milyen szép is lenne, ha minden sarkon
Tom Waits-dal füstölne egy-egy feldöntött kukából,
és sárgával emelhetném ki sorsfordító pillanataim.
Valahogy úgy, mint a töri könyvben régen,*